

Han ville gerne give til fællesskabet

Som scenograf var Sven Wichmann med til at skrive dansk filmhistorie, da filmen "Babettes gæstebud" vandt en Oscar. Siden var han i mere end tre årtier vært i Tisvilde Bio. Han blev 92 år

nekrolog

Else Marie Nygaard

nygaard@k.dk

Med sin lange grå hestehale var Sven Wichmann let at kende. Når biografgæsterne havde sat sig til rette, bød han velkommen og introducerede filmen. Velkomsten var som et lille ritual. Inden gæsterne kom ind i salen, tændte han tre levende lys, og uanset hvilken film der skulle ses, sluttede han gerne af med ordene:

"Film skal ses i biografen. Alt kan ske i mørket."

Når ordene var sagt, pustede han de tre lys ud.

I mere end tre årtier tog han imod gæsterne i Tisvilde Bio i Nordsjælland, men da han var fyldt 91 år, blev det for svært.

"Jeg husker ikke så godt," sagde han, og med vemod trak han sig som biografvært.

En demenssygdom gjorde langsomt verden mindre, men der var relationer, minder og et håndslag, han bevarede.

Få kunne pakke gaver ind som Sven Wichmann. Det havde han lært som ung, da han var vinduesdekoratør. Det var som dekoratør, at han kom til USA i 1950'erne, og endte i Hollywood med titel som chefdekoratør i et stormagasin.

Hans kreative evner førte ham til MGM-studierne i Los Angeles, hvor han var med til at lave filmen "Mysteriet på Bounty". Siden kom han til 20th Century Fox som revisitor. Sådan gik det til, at træskomagerens søn fra Nyborg mødte skuespillere som Marlon Brando, Jules Brenner og Kim Novak. Han elskede at være forelsket, og Novak var en af de kvinder, han var forelsket i.

Hans professionelle højdepunkt var samarbejdet med instruktør Gabriel Axel om filmen "Babettes gæstebud", som vandt en Oscar i 1987. Sven Wichmann var scenograf på filmen. Historien om flygtningen Babette rummer værdier, som Sven Wichmann efterstræbte: Næstekærlighed og ønsket om at give til fællesskabet.

I 1984 slog han sig ned med sin familie i Tisvilde i Nordsjælland. Den sommer fandt hans livs kærlighed, Eva, en stor og ret forfalden villa, som kunne rumme den sammenbragte familie.

Huset blev basen resten af hans liv. Der var bud efter ham som scenograf i Danmark og Norge, men når han var hjemme, ønskede han at give til det lokale fællesskab, hvilket førte til engagement i blandt andet skolebestyrelse og menighedsråd. Der måtte gerne ske noget.

■ Sven Wichmann

Født den 28. november 1931.

Død den 20. november 2024

Var uddannet dekoratør og kom i 1956 til USA som dekoratør. Arbejdede i filmbranchen i Hollywood som revisitor og scenograf fra 1961 og 10 år frem.

Har været scenograf på blandt andet filmen "Babettes gæstebud" og tv-serien "Bryggeren".

Har modtaget Gribskov Kommunes Kulturpris og blev i 2011 årets Tisvildeborger.

Efterlader sig en datter, en søn og fire børnebørn.

■ Et liv

Kristeligt Dagblad bringer på denne plads nekrologer over personer, der ikke er kendte i den brede offentlighed. Hvis du har mistet en, hvis historie du gerne vil have fortalt, kan du skrive til livogsjael@k.dk.

Da han hørte, at nogle familier i byen ville genrejse byens gamle biograf, bød han sig til. Den aften i juni 1992, hvor Danmark vandt Europamesterskabet i fodbold, var Sven Wichmann med til at skrive lokalhistorie i Tisvilde. Den første film blev vist i en ombygget, nyrenoveret og nymalet biograf. De var kun syv i salen, men det var en festdag.

Han talte gerne om sin store kærlighed til sin mor og far. De åbnede kristendommen for ham, og de gav ham en følelse af at være elsket og støttet ham i at rejse ud i verden.

Den største glæde i hans eget liv var at være far. Han var 47 år, da han blev far, og kunne ikke lære sin søn at slås eller spille fodbold, men han tog sønnen med ind i filmens verden. Der var besøg på filmset og talrige biografture.

Han var idérig, og en af idéerne var at lave en moderne fortælling om Jesus henlagt til nutiden. Han ventede det med vennen og sognepræsten Ulrik Pilemand. Manuskriptet til filmen var klar, men finansieringen manglede. Og demensen tærede.

Han kunne dog stadig favne folk. Tit kunne man møde ham i hans blå kabinescooter, for omgangskredsen var stor, der var film, som skulle ses, og jazz eller opera, han ville høre.

Et andet sted, man kunne træffe ham, var ude i skoven bag huset. Når han havde hørt Morgenandagten fra Københavns Domkirke, gik han ud i skoven i det, han kaldte sin

▲ **Sven Wichmann fungerede blandt andet som operatør i biografen i nordsjællandske Tisvilde.**

FOTO: LEIF TUXEN

egen katedral. Der var meget, han var taknemmelig for: Skaberværket, naboerne og ikke mindst sin familie.

Som 91-årig blev han bedstefar igen, og en af Sven Wichmanns drømme blev til virkelighed, da hans søn med sin familie byggede hus i hans baghave.

I takt med at hans kognitive kræfter aftog, fyldte minderne om hans tidlige barndom. Faldt talen på døden, sagde han, at han glædede sig til gensynet med sin mor, far og bror. Få dage før han ville være fyldt 93 år, faldt han i sit hjem og kom på Hillerød Sygehus. Det viste sig, at han havde lungebetændelse. Han var afkræftet, men klar. Næste dag mistede Tisvilde et ikon på fællesskab, frivillighed og film.

Få uger senere var der trængsel i Tisvilde Bio, hvor manden med hestehalen blev mindet med taler og filmen "Mine aftener i Paradis". Det var en af hans absolutte favoritter. Som en hilsen til den gamle scenograf, der plejede at tænde levende lys i biografen, brændte et enkelt lys under visningen af filmen. ■